

2017

ISSN 2522-1833

 iScience

Всеукраїнська наукова конференція

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

21-22 листопада

ВИПУСК 9

Переяслав-Хмельницький

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ»**

21-22 листопада 2017 р.

м. Переяслав-Хмельницький

ВИПУСК 9

Видається з квітня 2017
(щомісячно)

www.conferences.in.ua

УДК 001'06(471)
ББК - 72 (ч Укр)6
С 91

Головний редактор:

Коцур В.П., доктор історичних наук, професор, академік Національної академії педагогічних наук України

Редколегія:

Базалук О.О.	д-р філос. наук, професор
Боголіб Т.М.	д-р економ. наук, професор
Мартинюк Т.В.	д-р мистецтвознавства
Чернов Б.О.	канд. пед. наук, професор
Бугаєвський К.А.	канд. мед. наук, доцент
Мартинюк А.К.	канд. мистецтвознавства
Воловик Л.М.	канд. геогр. наук
Ковальська К.В.	канд. іст. Наук
Купріянова Л.С.	канд. мед. наук, доцент
Водяний О.М.	канд. іст. наук

Сучасні тенденції розвитку української науки: Всеукр. наук. конф., 21-22 листопада 2017 р., Переяслав-Хмельницький // Матеріали наукової конференції – Переяслав-Хмельницький, 2017. – Вип. 9 – 210 с.

Мови видання: українська, english, русский

УДК 001'06(471)
ББК - 72 (ч Укр)6
С 91

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ: АРХІТЕКТУРА

Кюппер Анастасія Борисовна (Харьков) ДЕКОРАТИВНІ ПОКРИТТЯ В РЕСТАВРАЦІЇ: КЛАСИФІКАЦІЯ, СВОЙСТВА.....	8

СЕКЦІЯ: БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Смирнова Світлана Михайлівна, Назарчук Катерина Сергіївна, Смирнов Віктор Миколайович (Миколаїв) ВПЛИВ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ НА МОРФО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗМІНИ У РОСЛИНАХ В УМОВАХ ТЕХНОГЕННОГО НАВАНТАЖЕННЯ.....	15

СЕКЦІЯ: ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ

Дідура Руслана Володимирівна (Вінниця) МОНІТОРИНГ НА ВМІСТ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ У СНІГОВОМУ ПОКРИВІ АВТОДОРОГИ КИЇВ – ОДЕСА.....	18

СЕКЦІЯ: ЕКОЛОГІЯ

Дранга Алина Олеговна (Мелитополь) ЧИСЛЕННОСТЬ И РАЗМЕЩЕНИЕ ВРАНОВЫХ ПТИЦ В ПРЕДЕЛАХ ПЛОЩАДКИ БОТИЕВСКОЙ ВЭС, БУФЕРНЫХ ЗОН И ПРИЛЕГАЮЩИХ ТЕРРИТОРИЙ.....	22
Смирнова Світлана Михайлівна, Юсковець Вікторія Андріївна, Смирнов Віктор Миколайович (Миколаїв) САНІТАРНО-ГІГІЄНИЧНА ОЦІНКА ЯКОСТЬ ГРУНТОВИХ ВОД МІКРОРАЙОНУ ТЕРНІВКА МІСТА МИКОЛАЄВА.....	30

СЕКЦІЯ: ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Білецька Наталія Вікторівна, Байбак Віталій Васильович (Вінниця) ПОДАТКОВИЙ ОБЛІК НА ВІТЧИЗНЯНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ: ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	33
Вишневська Анна (Чернівці) ВПЛИВ ЗАРУБІЖНИХ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ.....	40
Грушицька Аліна Ігорівна (Одеса) THE FINANCIAL MANAGEMENT IN BANKS.....	43
Ніконова Д.О. (Сєверодонецьк) ВИЗНАЧЕННЯ ЯКІСНИХ СКЛАДНИКІВ ДО СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЛОЯЛЬНОСТІ.....	45
Юрчик Ірина Борисівна, Плахтій Валентина Геннадіївна (Вінниця) ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА: ПРИЧИНИ ТА ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ.....	50
Янцеловська Яна Вікторівна (Чернівці) ВПЛИВ ЕЛЕКТРОНИХ ГРОШЕЙ НА ХАРАКТЕР ОСОБИСТОГО СПОЖИВАННЯ.....	55

СЕКЦІЯ: ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

Баламутова Наталя Михайлівна, Курий Елена Владимировна,
Бабаджянн Вікторія Владимировна, Шейко Лілія Вікторівна
(Харьков)

ОСОБЕННОСТЬ МЕТОДИКИ ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ ТЕХНИКЕ
СПОРТИВНОГО СПОСОБА ПЛАВАНИЯ БРАСС..... 151

СЕКЦІЯ: ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ

Лаврівська О.С. (Львів)

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ КОМП'ЮТЕРНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ У ВНЗ I-II РІВНІВ
АКРЕДИТАЦІЇ, ЯК ЦІЛІСНИЙ ТВОРЧИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ..... 157

Олійник Іван Богданович, Олійник Оксана Степанівна (Львів)
АКТУАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИКИ
ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ..... 163

Решетняк Максим Вячеславович, Драчук Сергей Иванович,
Кляузер Павел Андреевич (Харьков)
ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ РЕНТГЕНОВСКОГО
ФЛУОРЕСЦЕНТНОГО АНАЛИЗА ДЛЯ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ТОЛЩИНЫ
ОДНОКОМПОНЕНТНЫХ ПЛЕНОК..... 168

СЕКЦІЯ: ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

Криськів Мирослава (Тернопіль)
З ДОСВІДУ РОБОТИ РЕПЕТИТОРА..... 175

Криськів Мирослава (Тернопіль)
НАЙХАРАКТЕРНІША ОЗНАКА СУРЖИКУ – ПОРУШЕННЯ ЛЕКСИЧНИХ
НОРМ..... 178

СЕКЦІЯ: ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ

Непрілий Олег, Гуменчук Мар'яна (Тернопіль)
БЕЗУМСТВО ТА СЕКСУАЛЬНІСТЬ НА ТЛІ ЦИВІЛІЗАЦІЇ..... 184

СЕКЦІЯ: ЮРИДИЧНІ НАУКИ

Бабунич Валерія Іванівна (Харків)
ЕКОЛОГІЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ..... 191

Даниленко Денис Олександрович (Харків)
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ..... 194

Зьомко Віталій Володимирович (Харків)
АНАЛІЗ ТА ПОРІВНЯННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ СТАНДАРТІВ ДЛЯ
ЛЕГКОВИХ АВТОМОБІЛІВ У КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА УКРАЇНІ..... 197

Куц О. М. (Харків)
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННИХ ПІДЗЕМНИХ ВОД
В УКРАЇНІ..... 199

СЕКЦІЯ: ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

Криськів Мирослава
(Тернопіль)

З ДОСВІДУ РОБОТИ РЕПЕТИТОРА

У статті йдеться про поняття грамотності й ефективні способи її формування. Це не може бути зазубрювання правил і прикладів, зорієнтованих на певний етап перевірки. Грамотності можна досягти лише у тісному зв'язку з розвитком мислення і мовлення учнів, з вихованням у них потреби в грамотності, з формуванням уміння вчитися. Зокрема, з такими видами навчальної роботи, як самостійний добір ілюстративного матеріалу до правил, складання словосполучень, речень, фрагментів тексту, взаємоперевірка учнівських текстів, робота з чернеткою.

Ключові слова: грамотність, розвиток мовленнєвих умінь, пізнавальний інтерес, активна діяльність.

Додаткові заняття навіть за самою психологічною підготовкою до них корінним чином відрізняються від звичайного, на жаль, натаскування на правила. Додаткові заняття дев'ятикласники сприймають не як своєрідне покарання (хоч у зв'язку з ними слабші учні витрачають зимові канікули), а як усвідомлену необхідність, продиктовану як інтересами школи і класу, так і інтересами кожного учня зокрема. І тому під час зимових канікул всі учні добре працювали, добилися добрих результатів.

Окремі досягнули, можна сказати корінного перелому, майже перестали допускати помилки на побудову речень. Для цього довелося потрудитися: кожного дня під час канікул учні писали по 2 роботи. Кожному рекомендувалося звернути основну увагу на те, в чому він був найслабший: одному – на правильну будову речень, іншому – на доцільність вживання слів, на зв'язок між словами у реченні і т. д. Працювали учні з охотою, за час канікул виконали по 16–18 робіт, тобто стільки, скільки нерідко восьмикласники виконують протягом року.

Таким чином, до початку другого семестру перше завдання, що стояло переді мною і перед учнями, було виконане. Всі учні вже вміли будувати речення, зв'язувати їх одне з одним, послідовно викладати на письмі свої думки, задумуватися над вибором слів і конструкцій речень.

За весь цей час ми більше уваги приділяли логіці мови і тільки в зв'язку з нею аналізували синтаксичну будову. Зовсім мало, лише принагідно зверталися до питань орфографії: не було часу.

Трохи згодом появилася можливість більше часу відвести цьому питанню. Знову ж таки я не пішла найпростішим шляхом призначення додаткових занять і пояснення на них певних тем. Таким способом я нічого не змогла б добитись: адже різні учні не знали різного матеріалу, а «пройти» за півроку на додаткових заняттях всі найважливіші правила орфографії і закріпити їх навряд чи було можливо. Це тільки привело б до перевантаження учнів, примусило б багатьох витрачати час не на те, що було для них

найважливіше, тобто в кінцевому результаті підірвало б зацікавлення учнів. Я вирішила опертись на ініціативу учнів, розвинути їх самостійність. Запропонувала з кількох останніх робіт виписати допущені орфографічні помилки і вказати, на які правила ці помилки. І виявилось, що навіть найслабші роблять помилки на якихось 15, в гіршому випадку 20 правил. При чому помилки на деякі правила траплялись доволі рідко. Зайнялись таким питанням: які були б оцінки за кожну роботу, якби учень бездоганно вивчив і засвоїв від 6 до 8 граматичних тем, на які він допускає найбільше помилок. Підрахунки дали несподіваний для учнів результат: виявилось, що в такому разі більшість письмових робіт була б оцінена на «4». Висновки напрошувалися самі собою: треба в першу чергу вивчити ці теми. Отже, замість величезної кількості граматичного матеріалу з усіма його лабіринтами, перед кожним учнем постала конкретна «програма-мінімум». Звичайно, за таких умов учні за роботу взялися більш охоче, тим більше, що зразу ж бачили, який одержать результат.

Робота над орфографією набрала, таким чином, суто індивідуального характеру. Кожному учневі давалися завдання відповідно до того, які помилки у нього найчастіше трапляються. Мав значення і психологічний момент: підкреслюючи успіхи у побудові твору, у викладі теми такому учневі я завжди вказувала: «Бачиш, ти можеш досягнути успіхів, можеш добре писати, а от якихось 5 правил заважає. Невже не впорашешся з ними?». І кожному хотілося впоратись. Подолавши «найбільш небезпечні» для себе граматичні теми, учень поступово переходив до інших, переходив з охотою, бо вже бачив, що результатом може досягнути.

Все це створювало оптимістичний настрій, забезпечувало робоче напруження на уроці і під час підготовки домашніх завдань. Тому я майже не зустрічалася з байдужістю учня до виправлень в зошиті, з неуважним аналізом письмових робіт, як це, на жаль, часто буває, коли учень не робить висновків з допущених ним помилок і повторює їх в наступних роботах.

Для більшої активізації учнів було використано різні форми взаємодопомоги. Сильніші пояснювали слабшим незрозумілі правила (без поширеного в школах формального «закріплення», при якому допомога відстаючому є зайвим тягарем для сильного учня, а слабший, відчуваючи це і не бажаючи поступатися власним самолюбством, уникає цієї допомоги).

Учні проводили взаємну перевірку письмових робіт, і навіть «виставляли оцінки», а потім з хвилюванням чекали висновку вчителя: чи всі помилки вони знайшли, чи не помилилися самі під час перевірки. І справжньою радістю було, коли учень виправив усі помилки, правильно оцінив роботу товариша.

І хай навіть не всі учні бездоганно грамотні (все ж не вдалося ліквідувати всіх видів орфографічних і пунктуаційних помилок), все ж це менше лихого, ніж невміння думати і висловлювати думку. Все, що було зроблено для підвищення грамотності, робилося в зв'язку і під впливом розвитку мови, а тому позитивно позначилося на загальному розвитку учня.

Учні «навчилися читися» і тому після закінчення школи зможуть справитися з будь-яким завданням, що перед ними виникне. Бо у їх розпорядженні буде не лише певна сума знань, краще або гірше засвоєних, краще або гірше пов'язаних між собою, а уміння використовувати набуті

знання. Якщо ж знань і виявиться в якомусь випадку недостатньо, учні зуміють самотужки поповнити їх. Ключ для цього – в їхніх руках.

Я розумію, що не все в моїй роботі добре продумано, можливо, і не все правильно. Та все, що я робила, впливало з загальних завдань вивчення мови і конкретних, досить несприятливих особливостей класу. Тому мені здається, що робота, проведена за 2 роки, а особливо за перший рік – дозволяє зробити такі висновки:

1. Можливості пізнавальної діяльності учнів досить великі, тільки вони не завжди повно розриваються і використовуються в навчальній роботі.

2. Для повнішого використання цих можливостей потрібно зацікавити учнів, викликати в них потребу в знаннях, забезпечити активність кожного учня в навчальному процесі, подбати про широке поле для його практичної діяльності.

3. Повноцінної грамотності можна досягти не зубрінням граматичних правил і винятків з них, а тільки шляхом розвитку мислення і піднесення культури мови учнів.

4. Для досягнення успіху необхідна велика кількість практичних робіт, переважно творчого характеру, і повна самостійність під час їх виконання.

5. У процесі навчання абсолютно необхідний індивідуальний підхід до учнів, без чого неможливе повне використання здібностей і можливостей кожного.

6. Із загальної мети на кожному етапі навчання потрібно виділяти часткову, доводити її до свідомості школярів як цілком реальну близьку перспективу їх роботи. Це значно посилить активність і наполегливість кожного учня.

7. Розраховувати на успіх можна лише тоді, якщо кожен буде вірити в свої сили. Тому треба помічати кожен успіх учня, належно оцінювати його.

8. Вивчення мови треба якнайтісніше пов'язати з іншими видами діяльності учнів, домогтися, щоб оволодіння мовою стало не самоціллю, а необхідною умовою підготовки до життя, до участі в суспільному житті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Оконь В. Основы проблемного обучения / В. Оконь. – М.: Просвещение, 1968. – С. 61.
2. Савченко О. Я. Развитие познавательной самостоятельности младших школьников. / О. Я. Савченко. – К.: Радянська школа, 1982. – 176 с.
3. Скуратівський Л.В. Пізнавальні завдання з української мови / Л. В. Скуратівський. – К.: Радянська школа, 1987. – 144 с.